

ELIXIR DE VIDA (3r acte del poema L'arbre de l'amor).

Un relat de: [Nil](#)

Al capalçar-se en Niko, que és així com m'ha dit que es diu,
he copsat en ell una mirada neta, com l'aigua que surt de la mànega.
Refrescar-se a tocar meu m'ha aportat una saludable dosi d'elixir de vida.
Ara em pren efusivament la mà desocupada amb les seves mig mullades,
per a acomiadar-se de mi tot estrenyent-la amb un afecte que m'emociona.
Ambdós ens guaitem, fit a fit, com si volguéssim dir-nos qualcuna cosa...
La xicoteta en veure'l retornar al replà on ella l'espera reprèn silent la marxa.
Empetitit l'afiguro esvaint-se rere les palmeres que hi ha on sucumbeixen
les escales. Noto ara com les cames em flauegen, els ulls se m'enlloren
i les palpitations se m'apressen. Sé!, que mai més el tornaré a veure.
Em sento malèvol, per haver despertat en ell atracció homo.

Afigurar: Veure (una cosa) de lluny
o d'una manera imperfecta,

Enllorar: Entelar; cast. empañar.

Atenció:
recomano tornar a llegir L'Arbre de
l'amor i El seu nom es Niko. Per a
a situar-vos en l'acció de l'escena.